

De iuuene et Thayde (Anonymus Neveleti)

Arte sua Thays iuuenes irretit, amorem
Fingit, et ex facto fructus amore uenit.
A multis fert multa procis, ex omnibus unum
Eligit, huic ueri spondet amoris opes.
Sum tua, sisque meus, cupio. plus omnibus unum
Te uolo, sed nolo munus habere tuum.
Percipit ille dolos et reddit qualia sumpsit:
Sis mea, simque tuus. nos decet equus amor.
Viuere non uellem, nisi mecum uiuere uelles.
Tu michi sola salus, tu michi sola quies.
Sed falli timeo, quia me tua lingua fefellit,
Preteriti racio scire futura facit.
Vitat aus taxum, quam gustu teste probauit.
Fallere uult hodie, si qua fefellit heri.
Thaydam si quis amat, sua, non se, credat amari.
Thays amore caret, munus amantis amat.

O chyrosti zlé ženy a mládenci, kterážto žena slula Tayda, kapitola XLVIII.

Thaydam si quis amat, sua, non se, credat amari.

Thays amore caret, munus amantis amat.

Zlých žen chyrosti vždy běhaj,
těch milostí se ostřehaj.
Věz, čistá milost to nenie,
kdežto bývá darov chtěnie.

Když zlá žena svú chyrostí
vieže mladé svú milostí,
a ta lstimá milost bieše,
jenžto mnoho darov jmějše.
Od snubákův běže darov mnoho,
vyvoli z nich ze všech jednoho,
jenž by bohatější / postavú.
Tomu slibováše milost pravú,
říkuci: „Bud' mój, já tvá budu,
nebo's ty mně míl ze všeho lidu.
Za vše dary chci tě mieti
a tvých darov nechci mieti.“
On pozna milost bolestnú,
poda jie také řeč lestnú,
jakúž od nie uchytíl bieše.
Oné ženě tak mluvieše:
„Já' sem tvój a tys má sama,
milost rovná slušie náma.
Nechci živ býti té chvíle,
když nebudeš se mnú míle.

Sama tys mé zdravie věčné,
tys mé odpočívanie vděčné.
Však se bojím tvé lsi všaké,
neb tvój jazyk ltil mě také.“

Rozum minulé již věci
budúcie věc velí viděti.
Pták běhá toho dřeva,
jehož hořkost často živá,
jenž jest jeho hrdu známo,
již neletí druhé tam.
Žena dnes chce lstiti toho,
kteráž včera lstila koho.
Kterýž zlú ženu miluje,
ana u tebe co čije,
věz, žet' žádá tvój dar jmieti
viece, než tě v milost vzieti.
Zlá žena milost strádá,
smilníkova daru žádá.